

[Alfred Jensen.]

Ugers Sommerferie og senere 14 Dages Sommerferie. De Krav og Ønsker, som er fremsat fra Lærlingenes Side, og de Tanker, som er fremsat af de Folk, som har beskæftiget sig med unge Menneskers Arbejdsforhold og med deres sundhedsmæssige Tarv, blev ikke taget ad notam sidste Gang. Lærlingeloven indeholder en Bestemmelse om 12 Dages Ferie for Lærlinge, dog kan denne Ferie gradueres, saaledes at Lærlingene faar en længere Ferie de to første Aar, mod at der saa sker en Afkortning de sidste to Aar.

Det er ret indlysende, at det har sin Betydning, at de unge Mennesker faar en 3 Ugers Sommerferie i deres 15de, 16de eller 17de Aar; men efter Gennemførelsen af dette Lovforslag vil det faktisk blive saaledes, at hvis Lærlingene skal have denne Begunstigelse de første to Aar, saa vil de i de sidste to Aar, Lærlingeforholdet varer, blive stillet ringere end voksne Arbejdere. Jeg formener, dette Forhold bør tages med i Overvejelserne under Udvalgsbehandlingen. Der maa skabes bedre Ferieforhold for Lærlingene, saaledes at de, foruden at have Ret til 3 Ugers Ferie de første to Aar, faar den Ferie paa 12 Dage, som herefter vil være Regel for alle, i Resten af deres Læretid.

Dernæst et Par Bemærkninger om den Undtagelse, der ifølge samme Paragraf skal gælde for Medhjælpere i Landbruget. Ved Loven om Forholdet mellem Husbond og Medhjælpere er der gennemført Sommerferie for Landbrugets Arbejdere, men denne Ferie beløber sig for dem, der beskæftiges et halvt Aar, kun til 3 Dage, og for dem, der beskæftiges et helt Aar, til 6 Dage. Naar man allerede i 1921 var naaet saa vidt, at man kunde gennemføre Ferie for denne Kategori af Arbejdere, er det ret urimeligt, at de skal undtages nu paa en saadan Måade, at de ikke faar mere end halv Ferie sammenlignet med andre Arbejdere.

Der maa være Mulighed for at gennemføre en Ændring her. Sker det ikke, vil det naturligt de, der er beskæftigede i Landbruget, mere og mere have deres Opmærksomhed henvendt paa Byerne, og det vil i alt Fald ikke være egnet til at forhindre Flugten fra Land til By. Endvidere spiller naturligvis ogsaa det Forhold ind, som vi kender saa godt i denne Tid, at man udnytter enhver Undtagelsesstilling, som Arbejdskraften i Landbruget har, til at miskreditere de demokratiske Partier. Hvad tror man ikke, nazistiske Godsejere vil sige til deres Tjenestekarle, naar der er gennemført en saadan Undtagelsesstilling

for dem? Vil de ikke sige: Det er den marxistiske Regering, der er Skyld i, at Tjenestekarlene ikke har mere end 6 Dages Ferie, medens de fagorganiserede Arbejdere i Byerne har 12 Dages Ferie. Naturligvis vil en saadan Agitation blive benyttet i Tilfælde af, at disse Arbejdere udelukkes fra Loven.

I § 2 findes en Bestemmelse om, at de Personer, der beskæftiges i Landbrugsvirksomheder, skal have haft mindst 25 Arbejdsdage i samme Virksomhed for at faa Ferie. Herved stilles disse Landbrugsarbejdere daarligere end almindelige Arbejdere. Det tjener heller ikke til at holde Arbejdskraften paa Landet. Der er ingen Grund til at forfordle disse Landbrugsarbejdere. De maa lige saa vel kunne faa Gavn af de Arbejdsdage, de har haft, som de Arbejdere, der er beskæftigede i andre Erhverv. Dèr er det som bekendt tilstrækkeligt, at man har haft 6 sammenhængende Arbejdsdage. Naar det kan gælde i Byerne, maa det ogsaa kunne gælde for dem, der arbejder i Landbrugsvirksomheder. Lad os faa ensartede Regler over det hele.

I § 4, Stk. 3, er der ligeledes en Undtagelsesbestemmelse for de Personer, der beskæftiges i Landbruget, nemlig den Bestemmelse, at de ikke skal have Krav paa at have 12 Dages Ferie sammenhængende; men kun skal have de 6 Dages Ferie sammenhængende og derefter de andre paa et andet Tidspunkt eller adskilt. Jeg kan ikke indse, at det er nødvendigt at gøre denne Undtagelse for Landbrugets Vedkommende. Der maa til Trods for, at der kan være Vanskeligheder, kunne skaffes Udvej for, at Ferien gives i Sammenhæng. Der er jo paa andre Omraader for Landbruget raadet Bod paa de Skavanker, som fremkommer, naar Arbejdskraften trækkes bort fra Landbruget i længere Tid. Det er saaledes muligt at indkalde Tjenestekarlene til Mønstring i September Maaned, og naar Landbruget har været i Stand til at skaffe sig den nødvendige Arbejdskraft til Afløsning heraf; maa der ogsaa i de Maaneder, hvori Ferien skal tages, være Mulighed for at skaffe den Afløsning, som er nødvendig for, at den 12 Dages Ferie kan gives i Sammenhæng.

Endelig ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om Overgangsbestemmelserne. Jeg er nok klar over, at saaledes som Forholdene ligger med Hensyn til Lovforslagets Fremsættelse og Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, kan der ikke blive Tale om 12 Dages Sommerferie næste Aar. Der er i og for sig ikke noget at sige til, at Ferien